

Arrest

nr. 210 744 van 10 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. NACHTERGAELE
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. NACHTERGAELE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 14 september 2015 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 25 september 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 7 mei 2015 in Hongarije en op 27 mei 2015 in Italië.

1.2. Op 22 oktober 2015 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 22,5 jaar was met een standaarddeviatie van 1,7 jaar.

1.3. Op 14 juni 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 14 juni 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 25/09/2015

Overdracht CGVS: 21/03/2016

In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming werd u op 17 april 2018 uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit duurde van 14u05 tot 18u15 en u werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester Gosek loco meester Van Bellingen, was gedurende het volledig persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Uit uw verklaringen blijkt dat u een Afghaans staatsburger bent en een soennitische Pashtoun. U bent geboren in het dorp Maya, district Khas Kunar, provincie Kunar. U heeft daar uw ganse leven gewoond.

Op een dag vroeg uw vader, die talibancommandant is, u om de taliban te vervoegen. U durfde niet meteen te weigeren dus u zei dat u nog zou zien. Vier dagen later, toen u in het huis van uw oom was, kwam uw vader u met 3 of 4 andere mannen halen en nam hij u gedwongen mee naar een taliban trainingskamp. U verbleef er gedurende één maand en u bestudeerde er de Koran. Op een dag braken er stevige gevechten uit waardoor u uw kans zag om te ontsnappen. Zo belandde u in een dorp en kon u bij onbekenden overnachten. De volgende morgen vertrok u naar uw eigen dorp en de dag nadien verliet u uw land.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een kopie van een brief van uw malek, inclusief enveloppe, en uw originele taskara.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest vervolgd te worden door de taliban. Hiervoor baseert u zich op uw gedwongen rekrutering door uw vader, een talibancommandant. Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde geboortedatum. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 22 oktober 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar – waarbij u op 1 oktober 2015 een leeftijd had van 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar – kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u op het moment van het gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 25 september 2015 verklaarde geboren te zijn op 31 mei 1999 (m.a.w. 16 jaar te zijn) en u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 17 april 2018 vasthield aan het feit dat u toen minderjarig was op basis van wat uw moeder u toen had verteld (CGVS, p. 3) blijkt dat u intentioneel de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden voor wat betreft uw beweerde minderjarigheid.

Hoewel u verklaart dat u uw geboortedatum niet kent, is het feit dat u aanvankelijk getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden reeds een reden waarom de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen bij voorbaat wordt aangetast.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan (namelijk rond maart 2015) in het dorp Maya, district Khas Kunar, provincie Kunar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke recente herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van uw recente verblijf is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van de recente verblijfplaats en herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis over recente gebeurtenissen en/of incidenten in uw district en provincie alsook uw kennis over de algemene veiligheidssituatie in uw district en provincie te wensen overlaat. Hoewel u verklaart geboren en getogen te zijn in uw dorp Maya, district Khas Kunar, provincie Kunar, en dan ook nooit elders te hebben gewoond (CGVS, p. 6), heeft u uw beweerde verblijf aldaar tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan rond maart 2015 niet aannemelijk kunnen maken en dit om onderstaande redenen.

Vooreerst weet u bijzonder weinig over recente natuurrampen alsook de raids die op velden illegale klaprozen in uw provincie plaatsvonden.

Gevraagd of er ooit natuurrampen zijn geweest in uw district of provincie, antwoordt u dat er tijdens uw verblijf aldaar geen aardbevingen zijn geweest, maar wel een overstroming een lange tijd geleden (CGVS, p. 8). U verklaart dat er elk jaar wel kleine overstromingen zijn waarbij er slechts enkele huizen worden aangetast en waarbij niemand het leven moet laten. Dergelijke kleine overstroming vond volgens uw verklaringen plaats een jaar voor uw vertrek. Nogmaals gevraagd of er ooit een grote overstroming plaatsvond ten tijde van uw verblijf in uw district, antwoordt u van niet (CGVS, p. 8). Uw verklaringen zijn echter tegenstrijdig met de informatie hierover ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) waaruit blijkt dat in het jaar 2010, vijf jaar voor uw vertrek uit Afghanistan, er een zware overstroming plaats heeft gevonden. In uw eigen provincie werden er maar liefst meer dan 750 huizen volledig of gedeeltelijk verwoest en werden er 500 families geëvacueerd. Gecombineerd met uw naburige provincie Nangarhar, werden in totaal minstens 2500 huizen vernield. Enkel en alleen al in uw provincie Kunar en uw naburige provincie Nangarhar werden acties op poten gezet om meer dan 2000 burgers van de overstromingen te redden en werden er 430 tenten uitgedeeld. Ongeveer 80 mensen overleefden de overstromingen niet. Het feit dat u verklaarde landbouwer te zijn (CGVS, p. 6), maakt het, gezien uw afhankelijkheid van de weersomstandigheden, onwaarschijnlijk dat u hierover niet op de hoogte zou zijn. Met andere woorden doet deze vaststelling afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Khas Kunar, provincie Kunar, tot kort voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan rond maart 2015.

In dit kader bent u evenmin op de hoogte van de zware aardbeving die plaatsvond in april 2013 (begin 1392) waarbij uw provincie, Kunar, als één van de zwaarste in Afghanistan werd getroffen. Volgens u vond er namelijk tijdens uw verblijf in Kunar nooit een aardbevind plaats (CGVS, p. 12). U geconfronteerd met de info ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), antwoordt u dat het misschien wel kan gebeurd zijn maar dat u daarover niets werd verteld. Zoals hierboven reeds gesteld, haalt uw gebrekkige informatie over natuurfenomenen in uw district de geloofwaardigheid van uw recente verblijf aldaar onderuit.

Gevraagd of er ooit iets is gebeurd met de velden van klaprozen in uw buurt, antwoordt u van niet (CGVS, p. 9). U geconfronteerd met het feit dat volgens informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) er in april 2013 (of hamal 1392) vele hectares klaprozen werden vernietigd door de overheid omdat deze illegaal werden geteeld, antwoordt u dat er in uw regio geen overheid is, enkel taliban. Gevraagd of u weet heeft dat dit in uw provincie is gebeurd, zegt u dat u hierover niets heeft gehoord. U gezegd dat het nochtans in Oost-Kunar is gebeurd, waar uzelf ook beweert te hebben gewoond, antwoordt u dat er in uw dorp enkel taliban is (CGVS, p. 9). Uw verklaringen vallen echter niet te rijmen met de informatie hierover ter beschikking van het CGVS (cf. supra), waardoor de geloofwaardigheid van beweerde verblijf in Khas Kunar, Kunar, tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan verder wordt aangetast.

Ook uw kennis over de taliban in uw district is allerm minst overtuigend. Dit is eerder bevreemdend voor iemand die beweert dat zijn vader sinds vele jaren commandant is bij de taliban. Gevraagd om over de aanwezigheid van de taliban in uw district te vertellen, antwoordt u dat het allemaal taliban is en dat de overheid er niet mag komen. Hoewel u enkele plaatsen kan opnoemen waar de taliban actief is, bent u uitermate vaag in uw verdere verklaringen en blijft u steken in algemeenheden. Zo verklaart u dat de taliban 10% van de winst van tarwe en graan in beslag nemen, ze klaprozen verzamelen bij de mensen en ze bezig zijn met oorlog. Gevraagd om dit laatste uit te leggen, antwoordt u dat u nooit met hen bent geweest en dat u dus verder geen details kan geven. U legt uit dat ze aan het vechten zijn met het ANA, dat ze worden aangevallen, dat ze zich verschuilen en dat ze van verschillende plaatsen komen (CGVS, p. 9). Gevraagd of er ooit een verandering plaatsvond in de activiteiten of de aanwezigheid van de taliban in uw district, antwoordt u dat ze nooit zwak zijn geworden (CGVS, p. 9). Hoewel u zoals eerder gezegd bepaalde zaken wel weet, zoals waar het gevaarlijk is, wie van uw dorp bij de taliban zit en u verschillende strekkingen van de taliban kent, weegt dit niet op tegen uw uitermate vage en algemene verklaringen over de algemene aanwezigheid en activiteiten van de taliban in uw eigen district, waar u beweert uw ganse leven te hebben gewoond. Van iemand wiens vader talibancommandant is en wiens dorp door de taliban werd gecontroleerd, kan echter verwacht worden dat hij gedetailleerd, doorleefd en vooral uitgebreid zou kunnen vertellen over de taliban, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Khas Kunar, provincie Kunar, tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan in maart 2015 verder aangetast.

Voorts spreekt u zich ook tegen over de aanwezigheid van Daesh en de taliban in de Dewa Gul-vallei. Zo verklaart u enerzijds dat de taliban al heel lang en tot op vandaag de controle heeft over de vallei, terwijl u anderzijds verklaart u dat de vallei 2,5 maand geleden door Daesh werd ingenomen nadat er gevechten plaatsvonden met de taliban (CGVS, p. 10). Van iemand die beweert dat zijn vader een talibancommandant is en die gedurende zijn ganse leven in Khas Kunar heeft gewoond, kan minstens verwacht worden dat hij correcte informatie zou kunnen geven over de inname van de Dewa Gul-vallei, volgens informatie ter beschikking van het CGVS, een uitermate gevaarlijke vallei. Dit is in casu niet het geval waardoor de geloofwaardigheid van uw recente verblijf in Khas Kunar, provincie Kunar, wederom wordt gedeukt.

Tenslotte dient nog te worden opgemerkt dat het uitermate vreemd is dat u, hoewel uw vader nochtans commandant bij de taliban is, geen enkele vermelding maakt van de belangrijke vredesprocessen die in Oost-Kunar hebben plaatsgevonden. U verklaarde nochtans te luisteren naar de radio en het lokale nieuws uit Kunar (CGVS, p. 9). Uit informatie ter beschikking hierover van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) blijkt namelijk dat er in juni 2015, kort na uw vertrek uit Afghanistan, maar liefst 41 militanten tot het vredesproces in Oost-Kunar waren toegetreden. Van iemand die beweert zijn ganse leven in Khas Kunar te hebben gewoond, is het vreemd dat hij niet op de hoogte zou zijn van dergelijke belangrijke gebeurtenis, zelfs indien u zich toen niet meer in Afghanistan bevond.

Uw matige kennis over de algemene veiligheidssituatie wordt nogmaals bevestigd wanneer blijkt dat u ook niet op de hoogte bent van recente veiligheidsincidenten in uw district en uw provincie.

Zo verklaart u dat er in het Dangham-district zware gevechten hadden plaatsgevonden tussen de overheid en de taliban en dat er langs beide kanten meer dan 100 doden vielen (CGVS, p. 11). U verklaart dat deze gevechten plaatsvonden 2 of 2,5 jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. Echter, volgens informatie ter beschikking hierover van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), blijkt dat deze gevechten plaatsvonden enkele weken of maanden voor uw vertrek rond maart 2015, en niet 2 à 2,5 jaar ervoor in tegenstelling tot wat u beweert. U hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat u daarover niets weet omdat u daarover niets werd verteld (CGVS, p. 11). U gezegd dat het nochtans om gelijkaardige gevechten gaat zoals u die net had beschreven in Dangham, antwoordt u dat u daarover niets werd verteld (CGVS, p. 12). Uw verklaring is echter niet afdoende om deze tegenstrijdigheid met de info van het CGVS te overbruggen. Het feit dat u zelf deze gevechten in Dangham aanhaalde, bovendien vrij ver gelegen van uw eigen district Khas Kunar, maar dat u niet weet dat deze in de maanden voor uw eigen vertrek uit uw land plaatsvonden, doet bijgevolg afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Khas Kunar tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan.

Ten tweede haalt u een incident met een Amerikaanse of Engelse vrouw aan in de Dewa Gul-vallei. Zij werd volgens u een jaar of anderhalf jaar voor uw vertrek uit Afghanistan (dus eind 2013-begin 2014) naar de berg gebracht en daar vermoord (CGVS, p. 12). Uw verklaringen hierover zijn echter in strijd met informatie hierover ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) waaruit blijkt dat dit incident niet één à anderhalf jaar voor uw vertrek plaatsvond, maar vier à vijf jaar voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan (dus 2010). Het feit dat u dit incident zelf aanhaalt ter staving van uw beweerde verblijf in uw district tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan, maar dat uw concrete verklaringen hierover niettemin tegenstrijdig zijn met info hierover ter beschikking van het CGVS, wijst er nadrukkelijk op dat u getracht heeft zich er eerder door studie dan door eigen ervaringen deze informatie eigen te maken. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van dit recente verblijf wederom verder ondermijnd.

Verder bent u ook niet op de hoogte van incidenten of problemen tijdens de laatste Afghaanse verkiezingen in 2014 (CGVS, p. 13). Gevraagd waarom u hierover niets weet, antwoordt u dat u nooit buiten gaat. U weet evenmin of er in die periode omwille van de verkiezingen problemen zijn geweest in uw eigen provincie Kunar. Dit is eerder bevreemdend daar u eerder had verklaard dat u wel naar de radio luisterde en het nieuws over incidenten u vaak 2.5 maand later bereikte. Met andere woorden had u wel degelijk voldoende informatiekkanalen. Het feit dat u helemaal niets zou weten over een verkiezingsperiode gekenmerkt door buitensporig geweld en vele slachtoffers (kopie in uw administratieve dossier), maakt dat de geloofwaardigheid van uw recente verblijf in Afghanistan verder wordt ondermijnd.

In dit kader dient bovendien opgemerkt te worden dat u daarentegen van andere incidenten wel op de hoogte bent. Zo haalt u een incident in Ghaziabad aan waarbij 21 of 22 ANA-leden werden gedood en een incident in Asadabad waarbij een zelfmoordenaar zich opblies bij Kabul Bank. Hoewel u exacte aantallen van doden en gewonden kan geven, dient te worden opgemerkt dat ook deze verklaringen tekenen van ingestudeerdheid vertonen. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u verder geen enkele informatie kan geven, behalve het aantal doden en gewonden. Zo weet u niet wanneer in het jaar 1393 noch precies waar in Ghaziabad dit incident plaatsvond (CGVS, p. 11). Ook van de zelfmoordactie in Asadabad kende u geen verder detail: u wist dat dit incident zich in 1393 had voorgedaan maar kon niet verder situeren wanneer dat jaar dit incident zich precies had voorgedaan. Voorts hield u het erop dat dit incident soortgelijk was aan dat van Ghaziabad (CGVS, p. 11). Van iemand die spontaan dergelijk incident aanhaalt ter staving van zijn recente verblijf in Khas Kunar, provincie Kunar, kan echter verwacht worden dat hij meer zou weten dan enkel het aantal doden en gewonden, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw recente verblijf verder aangetast.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk te hebben verbleven in het district Khas Kunar, provincie Kunar, tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan rond maart 2015. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recent verblijf in Afghanistan, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat hier onlosmakelijk mee verbonden is.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khas Kunar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas wordt enkel versterkt door de tegenstrijdige aard van uw verklaringen hieromtrent.

Zo heeft u in uw verklaringen niet kunnen overtuigen met betrekking tot het profiel van uw vader bij de taliban, alsook de vervolgingsfeiten in uw hoofde die hiermee gepaard gaan.

De geloofwaardigheid van het profiel van uw vader als talibancommandant wordt in twijfel getrokken door uw gebrekkige kennis over zijn precieze taken en activiteiten. Zo verklaart u dat hij een talibancommandant is en dat hij behoort tot de taliban die behoort tot Emirat Islamii. Gevraagd wat u verder kan vertellen, antwoordt u dat hij een lid is van de taliban en dat de taliban mensen vermoordt en vecht met het ANA en internationale groepen. Gevraagd om in detail te vertellen over uw vader als lid van de taliban, antwoordt u dat hij een commandant is en dat zijn taak is om juniors aan te werven en te trainen. Verder verklaart u dat ze meededen aan de oorlog. Gevraagd of u verder nog iets weet, zegt u dat ze aan het vechten waren en dat dat alles is wat u weet. U verklaart dat ze deelnamen aan de oorlog, ze met het ANA vochten en hen ervan beschuldigen spion of niet-moslim te zijn en dat ze Amerikaanse soldaten vermoorden. Een laatste maal gevraagd of u verder nog iets weet, zegt u van niet (CGVS, p. 4). Bovenstaande verklaringen over de activiteiten van uw vader of van de taliban in uw regio zijn bijgevolg onaannemelijk vaag waardoor de geloofwaardigheid van het profiel van uw vader verder in twijfel wordt getrokken. Uiteindelijk verklaart u dat uw vader onder Qari Ziaur Rahman stond. Het enige wat u over hem weet is dat hij van het Marwar-district afkomstig is en dat hij daar ook woont. Gevraagd of hij ooit werd aangevallen, zegt u dat u dat niet weet. Gevraagd of er ooit nieuws was over zijn mogelijke dood, zegt u dat u daar nooit van gehoord heeft (CGVS, p. 14). Uit informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) blijkt echter dat er werd gedacht dat Rahman in augustus 2013 gedood zou zijn geweest. In 2014 bleek dit nieuws echter niet correct te zijn. Het feit dat u wel weet dat uw vader onder een belangrijke talibanleider diende, maar u dan weer niets weet over de aanvallen en geruchten over deze persoon is vrij opmerkelijk, zeker gezien u ook een maand in een talibankamp bent verbleven en u dus toegang had tot de bron van alle talibannieuws en/of- geruchten. Van iemand die beweert dat zijn vader al jarenlang commandant bij de taliban is, en die bovendien door zijn eigen vader gedwongen werd gerekruteerd en daarna een maand in een trainingscentrum heeft verbleven, kan evenwel verwacht worden dat hij meer informatie zou hebben over het profiel van zijn vader als talibancommandant, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg heeft u het profiel van uw vader aan de hand van uw verklaringen niet aannemelijk kunnen maken. Dientengevolge wordt de geloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten omwille van dit profiel van uw vader bij voorbaat reeds ondermijnd.

De geloofwaardigheid van de rekrutering door uw vader en uw verblijf van één maand in een talibantrainingskamp wordt verder ondermijnd door het feit dat u het proces van nieuwelingen in een talibantrainingskamp niet kan uitleggen. Zo verklaart u dat oudere studenten leerden hoe ze zich moesten opofferen of voorbereiden voor zelfmoordaanslagen. Gevraagd naar uw eigen opleiding, antwoordt u dat ze u klaarmaakten voor de oorlog, dat ze u probeerden te brainwashen en dat ze u daarom de Koran leerden. Verder legden ze u uit dat er internationale troepen in het land waren en dat deze bevochten moesten worden. Gevraagd hoe ze u precies hersenspoelden en hoe ze u voorbereidden op de oorlog, antwoordt u dat ze het hadden over de Russen in Afghanistan en dat er nu andere 'internationals' waren die overwonnen moesten worden. Gevraagd om het traject van een nieuwe leerling bij de taliban uit te leggen (van aankomst tot het uiteindelijk vertrek op zelfmoordmissie), antwoordt u dat ze u de Koran zouden leren en later iets anders. U verklaart dat ze een voorbeeld zouden geven van de kinderen die klaar waren voor zelfmoordaanslagen en u denkt dat ze u ook op zo'n manier zouden klaarmaken (CGVS, p. 14-15). Nogmaals gevraagd hoe men dat zou doen, antwoordt u dat u niet gepromoveerd werd tot dat niveau dus dat u dat niet weet (CGVS, p. 15). Gevraagd of u dan nooit met andere studenten heeft gesproken, antwoordt u van niet en dat u daarin niet geïnteresseerd was (CGVS, p. 15). Verder kan u ook geen enkele naam geven van nieuwe studenten. Daarnaast bent u ook niet op de hoogte van wat uw persoonlijk pad verder was bij de taliban (CGVS, p. 15). Van iemand die beweert dat zijn vader een talibancommandant is en dat hijzelf gedurende een maand in een talibantrainingskamp is verbleven, kan evenwel verwacht worden dat hij minstens over enige gedetailleerde informatie zou beschikken met betrekking tot bovenstaande elementen, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw gedwongen rekrutering alsook uw verblijf in een talibankamp zwaar ondermijnd.

In dit kader bent u er evenmin in geslaagd om het trainingskamp van de taliban, waar u toch een maand bent verbleven, nauwkeurig en in detail te beschrijven. Zo beschrijft u het talibankamp als een plaats omsingeld door bergen en als een plaats waar men lange baarden en lang haar heeft (CGVS, p. 16). Gevraagd naar meer details, antwoordt u dat er kamers waren voor jongelingen, voor de ouderen en ook kamers om in te studeren. Nogmaals naar meer detail gevraagd, antwoordt u dat er kleinere kamers waren en één grote kamer. U geconfronteerd met uw algemene verklaringen, antwoordt u dat het hetzelfde is als een schoolgebouw. Aan de binnenkant was er een moskee en aan de andere kant van het kamp was er een wasplaats. Er was verder ook een waterplaats. Het moge duidelijk zijn dat uw verklaringen over de plaats waar u gedurende een volledige maand bent verbleven in vaag- en algemeenheden blijven steken. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw verblijf in een talibankamp verder ondermijnd.

Deze geloofwaardigheid wordt verder gedeukt door de tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden.

Vooreerst spreekt u zich tegen over de manier waarop u werd gerekruteerd. Zo verklaart u enerzijds dat u bang was en u dus maar bent meegegaan (CGVS, p. 15), terwijl u anderzijds specifiek verklaart dat u werd ontvoerd, geblinddoekt en gehandboeid (CGVS, p. 16). Het is eerder bevreemdend dat u enerzijds verklaart dat u bang was en u om die reden bent meegegaan en u met andere woorden geen enkele vermelding maakt van een hardhandige ontvoering, terwijl u enkele zinnen later in detail beschrijft dat u eigenlijk geen kans had aangezien uw handen werden geboeid en u werd geblinddoekt.

Ten tweede is het weinig waarschijnlijk dat u de maandag uit het kamp bent gevlucht, u dinsdag bij u thuis bent aangekomen en u de woensdag meteen uw land heeft verlaten. Het is weinig waarschijnlijk dat u, gezien dit alles ongepland was, op dergelijke korte periode uw reis uit uw thuisland heeft kunnen regelen. Bijgevolg doet ook dit verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Volledigheidshalve dient nog gesteld te worden dat de opmerkingen van uw advocaat, meester Van Bellingen, met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud – namelijk dat het op pagina 7 van de notities gaat over een grens in plaats van een brug – geen betrekking hebben op fundamentele en cruciale elementen in uw verzoek tot internationale bescherming en het betrokken element bovendien ook niet fungeert als weigeringselement in uw beslissing. Bijgevolg wijzigen deze opmerkingen niets aan bovenstaande analyse.

Gelet op bovenstaande kan er verder geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw originele taskara neer. Uit informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) blijkt dat dergelijke documenten makkelijk gekocht kunnen worden in uw land van herkomst, waardoor er weinig bewijswaarde aan dit document kan worden toegekend. Bovendien stelt uw taskara dat u in het jaar 1393 (2014) 15 jaar oud was. Dat zou willen zeggen dat u op dit moment 17 jaar zou zijn. Echter, zoals hierboven reeds gesteld, is gebleken uit een botscan, gemaakt in 2015, dat u op dat moment met zekerheid meerderjarig was. Bijgevolg stelt het CGVS dat dit document verder geen enkele bewijswaarde heeft waardoor dit verder ook niets aan bovenstaande analyse kan wijzigen. Daarnaast legde u een brief van uw malek neer. Deze brief is echter geschreven op basis van uw eigen verklaringen, dewelke hierboven manifest ongeloofwaardig werden geacht. Bijgevolg verandert ook dit document niets aan bovenstaande analyse. Uiteindelijk legt u een enveloppe neer. Deze toont enkel aan dat u post heeft ontvangen uit Afghanistan, meer niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel, “[b]etreffende de motivering van de bestreden beslissing”, voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“- De motiveringsplicht zoals voorzien in artikel 62 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

- De algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht, en de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen.”

Verzoeker geeft aan het niet eens te zijn met de bestreden beslissing en betwist de verschillende motieven ervan.

Betreffende zijn leeftijd, ontkent verzoeker dat hij de Belgische autoriteiten intentioneel trachtte te misleiden en meent dat deze vaststelling “volstrekt onredelijk” en “op niets gefundeerd” is. Hij voert aan dat hij enkel verklaringen aflegde over zijn leeftijd op grond van de informatie die hij van zijn moeder heeft gekregen, waaruit bleek dat hij vier jaar voor zijn vertrek naar België twaalf jaar oud was. Verzoeker benadrukt dat zijn precieze leeftijd niet kent, gezien zijn geboorte niet werd geregistreerd en hij niet in het bezit is van een geboorteakte, hetgeen de gewoonte betreft in Afghanistan. Verzoeker benadrukt bovendien dat zijn leeftijd door de dienst Voogdij werd vastgesteld na een medisch onderzoek, waarvan de precisie door verschillende bronnen ernstig bekritiseerd wordt. Verzoeker citeert uit informatie van AIDA en Platform Kinderen op de Vlucht. Hij meent dan ook dat zijn leeftijd niet met zekerheid kan worden vastgesteld aan de hand van huidig medisch onderzoek en dat de beslissing van de Dienst Voogdij met de nodige omzichtigheid dient te worden behandeld.

Betreffende de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij niet voldaan heeft aan zijn medewerkingsplicht, citeert verzoeker uit de verklaringen van de *protection officer* bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud. Hij meent dat, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing stelt, hieruit niet blijkt dat hij uitdrukkelijk werd gewezen op zijn medewerkingsplicht, noch dat hierin duidelijk werd gemaakt dat hij waar mogelijk documenten diende voor te leggen ter staving van zijn verklaringen. Verzoeker wijst er hierbij op dat hij geen begeleiding kreeg van zijn vorige advocaat, hetgeen blijkt uit “het feit dat zijn vorige raadsman niet in persoon aanwezig was gedurende het verhoor en dat de vervangende raadsman in het midden van het gehoor is vertrokken”. Verzoeker wijst er verder op dat hij zijn taskara en een brief van de zoon van de dorpsleider heeft neergelegd, dat hij de hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft trachten te beantwoorden en dat zijn verklaringen over zijn herkomst en vervolgingsfeiten geloofwaardig zijn.

Verzoeker meent bovendien dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn profiel van een jonge, ongeletterde man die uit een volstrekt andere cultuur komt en wiens “*kijk op de wereld beperkt was tot de grenzen van zijn dorp. Hij was niet op de hoogte van wat er daarbuiten was.*”

Verzoeker betwist vervolgens de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van zijn verblijf in zijn dorp tot kort voor zijn vertrek uit Afghanistan. Wat zijn kennis van natuurrampen in zijn regio betreft, geeft hij aan dat de bestreden beslissing ten onrechte oordeelde dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker niet op de hoogte is van de overstroming in 2010. Hij meent dat onvoldoende rekening werd gehouden met de volgende elementen:

“- Eerst en vooral heeft de overstroming schade berokkend aan 811 gezinnen in de provincie Kunar. Op een totale bevolking van 428,800 inwoners, is dat slechts een relatief kleine percentage. Zoals verzoeker heeft uiteengezet, waren er jaarlijks overstromingen in zijn provincie gedurende de warme maanden. Het was dan ook niet ongewoon dat er sprake was van overstromingen in andere gebieden. Aangezien het dorp van verzoeker niet aan de rivier ligt, heeft hij persoonlijk echter nooit dergelijke overstromingen meegemaakt. Hij heeft dan ook de omvang ervan nooit kunnen vaststellen. Dat er een ongewoon grote overstroming plaatsvond, was dan ook geen fenomeen waar hij van op de hoogte was. Ook is de assumptie van het CGVS dat verzoeker hiervan kennis zou moeten hebben aangezien hij vermeende landbouwer was, niet correct aangezien verzoeker niet aan de rivier woonde en bijgevolg geen hindernis ondervond van overstromingen (of andere natuurrampen zoals erosies).

- Daarenboven heeft de overstroming plaatsgevonden in 2010, hetzij acht jaar voordat verzoeker verhoord werd door het CGVS. Verzoeker was op dat ogenblik hoogstens een tiener. De enige informatie die hij verkreeg over dergelijk evenementen, was van de volwassenen in zijn omgeving.

- Ten slotte ontving verzoekers gezin slechts sporadisch informatie uit andere delen van de provincie. Zij bezaten geen radio, en er was verder ook geen televisie in zijn dorp. Men kan dan ook niet verwachten dat men in dergelijk omstandigheden voldoende geïnformeerd was van natuurfenomenen in de regio."

Betreffende zijn onwetendheid over de aardbeving van 2013, meent verzoeker dat zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud verkeerd gelezen werden: *"Verzoeker heeft namelijk aangegeven dat er aardbevingen plaatsvonden in zijn regio (zie p. 12), zij het naar zijn kennis geen grote. Voorts stelt verzoeker dat hij geïnformeerd zou zijn indien er 10-12 families gedood zouden worden door een dergelijke gebeurtenis. Echter, de aardbeving die plaatsvond in 2013 was niet zo dodelijk dat deze voor verzoeker als bijzonder noemenswaardig zou zijn blijven hangen."*

Wat zijn onwetendheid over de vernietiging van klaprozen door de overheid in 2013 betreft, wijst verzoeker erop dat dit niet plaatsvond in zijn district. Verzoeker heeft deze gebeurtenissen bijgevolg niet zelf meegemaakt en wijst andermaal op het feit dat zijn informatiebronnen zeer beperkt worden.

Met betrekking tot zijn kennis over de taliban, ziet verzoeker niet in welke bijkomende informatie van hem verwacht werd en meent hij dat onvoldoende rekening werd gehouden met de informatie die hij wel kon geven. Bovendien moeten zijn verklaringen opnieuw bekeken worden in het licht van zijn specifiek profiel. Verzoeker benadrukt dat hij een zeer slechte relatie had met zijn vader, dat deze door zijn lidmaatschap bij de taliban amper aanwezig was voor het gezin en dat verzoeker nooit met zijn vader over de taliban heeft gesproken, zodat hij *"niet meer informatie betreffende de Taliban [had] dan elke andere inwoner van zijn dorp"*. De commissaris-generaal hecht dan ook te veel belang aan dit element.

Verzoeker betwist bovendien dat hij tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd over de aanwezigheid van Daesh en de taliban in de Dewa Gul-vallei en licht toe dat: *"Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker heeft trachten uit te leggen dat Daesh ongeveer 2,5 maanden voor zijn verhoor de vallei zou hebben ingenomen. Waar verzoeker uitlegt over de aanwezigheid van de Taliban in zijn regio, verwijst hij naar de periode waarin hij nog in Afghanistan was. Tot voor kort bezette de Taliban de Dewa Gul-vallei. Er is hier met andere woorden geen sprake van een tegenstrijdigheid."*

Verzoeker meent verder dat het onredelijk is om van hem te verwachten dat hij de vredesprocessen die in Oost-Kunar plaatsvonden in juni 2015 moet kunnen vermelden, gelet op het feit dat verzoeker toen reeds zijn land verlaten had, op de vlucht was en geen contact meer had met zijn familie, en naderhand in België zich moest aanpassen en het nieuws uit Oost-Kunar niet tot hem doordrong. Het contact met zijn familie loopt bovendien nog steeds moeizaam, zodat hij dit contact niet gebruikt om zich te informeren over de taliban.

Wat zijn kennis van de algemene veiligheidssituatie betreft, voert verzoeker vooreerst aan dat zijn verklaringen over de gevechten die plaatsvonden in het district Dargham verkeerd gelezen werden: *"Verzoeker heeft namelijk aangegeven niet te weten wanneer dit incident precies had plaatsgevonden (zie p. 11 notities van het persoonlijk onderhoud). Hij heeft louter een schatting gemaakt na aandringen van de Protection Officer, hoewel duidelijk bleek dat hij de precieze datum niet kende."*

Ook wat het incident met de Amerikaanse vrouw in de Dewa-Gul Vallei betreft, benadrukt verzoeker dat hij *"duidelijk [heeft] uitgelegd dat hij niet precies wist wanneer dit incident had plaatsgevonden. In zijn herinnering had hij een jaar of anderhalf jaar voor zijn vertrek over dit incident gehoord. Aangezien de Dewa Gul-vallei op ongeveer 3,5 uur van verzoekers dorp ligt, en hij bovendien nog erg jong was toen het incident plaatsvond, is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker hier pas later over is geïnformeerd."*

Wat zijn onwetendheid betreft over het geweld naar aanleiding van de verkiezingen in 2014, voert verzoeker aan dat zijn dorp onder controle stond van de taliban, zodat de verkiezingen uit vrees voor de taliban geen gespreksonderwerp waren onder de dorpsbewoners. Hij wijst er andermaal op dat hij slechts beperkt toegang had tot informatiekanalen zoals de radio.

Verzoeker meent verder dat de commissaris-generaal zijn verklaringen over andere incidenten op onredelijke wijze beoordeelt, daar hij *"telkens een schatting willen geven omtrent het aantal slachtoffers van deze incidenten, zonder dit echter precies te willen/kunnen aanduiden. De informatie die hij heeft trachten weer te geven, was enkel wat hem werd meegedeeld door andere dorpsgenoten. Het is niet onwaarschijnlijk dat de grootte van het incident (en met name het aantal slachtoffers) eerder is blijven hangen dan de exacte datum."*

Wat de beoordeling betreft van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten, benadrukt verzoeker nogmaals, ter verklaring van zijn gebrekkige kennis over de activiteiten van zijn vader bij de taliban, dat hij zijn vader slechts sporadisch zag en deze hem niet over zijn activiteiten bij de taliban vertelde. Bovendien was verzoeker nog te jong om deze informatie te verkrijgen via zijn moeder of beschikte zij niet over deze informatie. Verzoeker voert verder aan dat hij niet vrijwillig en nog geen maand in het rekruteringskamp verbleef, zodat hij niet trachtte meer informatie te verkrijgen over zijn vader of over de activiteiten van de taliban in zijn regio. Hij probeerde zich afstandelijk te houden en was bang voor zijn veiligheid en die van zijn broer en zus.

Verzoeker licht verder toe, met betrekking tot zijn kennis over het trainingskamp van de taliban, als volgt: *“Wat verzoekers training in het Talibankamp betreft, onderstreept hij opnieuw dat hij gedwongen werd om het in het kamp te verblijven. Verzoeker heeft in het verhoor duidelijk gesteld dat hij zich niet uit eigen interesse had vervoegd bij de Taliban. Bijgevolg schermde hij zich zoveel mogelijk af van anderen in het kamp. Hij trachtte niet te begrijpen welk traject men voor hem had vastgelegd of wat de verschillende onderdelen van de training zouden inhouden. Aangezien hij geen enkele motivatie had om zich in te zetten, slaagde hij ook niet op de proef om een niveau hoger te geraken. Hij bleef bijgevolg onwetende over wat de verdere stappen van de training waren.*

Met betrekking tot verzoekers beschrijving van het Talibankamp, begrijpt hij niet welke bijkomende informatie hij dan wel had moeten verschaffen. Hij heeft getracht zo gedetailleerd als mogelijk het kamp te beschrijven zoals hij het zich herinnerde. Opnieuw dienen zijn verklaringen te worden gelezen in het licht van verzoekers profiel als ongeletterde jongeman die nooit zijn dorp verlaten heeft. Hij is het niet gewoon om uitvoerige verklaringen af te leggen.”

Verzoeker betwist ook dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de manier waarop hij gedwongen gerekruteerd werd: *“De tweede keer dat zijn vader langskwam, vroeg deze hem om meer naar buiten te komen. Eenmaal buiten zag hij dat er drie mannen op hem stonden te wachten. Aangezien hij heel erg bang was voor de mogelijk gevolgen, heeft hij zich niet verzet toen ze hem dwongen om in de auto te stappen en vervolgens blinddoekten. Verzoeker, die aanvoelde dat hij in gevaar was, heeft niet getracht meer vragen te stellen of enig verzet te bieden.”*

Verzoeker benadrukt verder dat zijn leven in gevaar was en dat het noodzakelijk was dat hij zijn dorp zo snel mogelijk zou verlaten, dat zijn reis georganiseerd werd door zijn oom en de dorpsleider waarvan het niet onwaarschijnlijk is dat deze voldoende contacten had om op korte tijd zijn vlucht te plannen. Bovendien is het niet erg ingewikkeld om deze reis te plannen, gezien zijn oom enkel de smokkelaar betaalde die verder de reis regelde, zodat het niet ongeloofwaardig is dat hij op korte tijd het land kon verlaten.

Verzoeker citeert verder uit informatie van UNHCR betreffende gedwongen rekrutering van inwoners uit gebieden onder controle van de taliban en andere gewapende groeperingen en uit informatie van EASO waaruit blijkt dat de taliban een actieve aanwezigheid heeft in zijn district.

Verzoeker meent verder dat onvoldoende rekening werd gehouden met bepaalde elementen en verklaringen die hij aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud, zoals de geografie van zijn dorp en zijn district. Verzoeker wijst er ook op dat de commissaris-generaal onvoldoende motiveert waarom geen rekening kan worden gehouden met de door hem neergelegde brief van de dorpsleider van Maya, zijn dorp van herkomst. Bovendien liet de commissaris-generaal na om verzoeker te ondervragen over andere elementen die zijn verblijf in zijn dorp hadden kunnen ondersteunen, zoals zijn activiteiten als landbouwer, zijn dagdagelijkse activiteiten, zijn familie en zijn stam. Hij besluit dat: *“Minstens dient de Raad vast te stellen dat geen ernstig onderzoek is gevoerd naar de feitelijke gegevens die verzoeker aanhaalt omtrent zijn dorp van oorsprong, en dat hij niet uitvoerig werd ondervraagd omtrent alle relevante feitelijke gegevens die zijn verblijf in Maya aantonen.”*

- In een tweede middel, “[b]etreffende de ingeroepen vrees”, voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker benadrukt - in het kader van de vluchtelingenstatus - dat, gelet op het voorgaande, zijn herkomst uit Maya niet kan worden betwist en dat hij bijgevolg aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft door de taliban, omwille van de gedwongen rekrutering waartegen hij zich wou verzetten en het feit dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan opnieuw vreest gedwongen gerekruteerd te worden.

Verzoeker wijst er - in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus - verder op dat de veiligheidssituatie in zijn district zeer gevaarlijk is. Hij verwijst naar informatie van OCHA en EASO en besluit dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst een reëel risico op ernstige schade loopt.

2.1.2. In een nota met opmerkingen betoogt de commissaris-generaal dat geen gegronde middelen zijn aangevoerd en voegt volgende documenten toe:

- een uittreksel uit het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation*" van december 2017;
- een uittreksel uit het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation – Update*" van mei 2018.

2.1.3. In een aanvullende nota van 18 september 2018 voegt verzoeker volgende stukken toe:

- een verklaring van de dorpsleiders van het dorp Maya (stuk 1);
- een verklaring van de vertegenwoordigers van het district Khas Khunar (stuk 2);
- een verklaring van de zoon van de malik van Maya en een kopie van diens taskara (stuk 3);
- een verklaring van de oom van verzoeker en een kopie van diens taskara (stuk 4);
- de enveloppe die werd verzonden vanuit het district Khas Kunar (stuk 5).

2.1.4. De mail van 20 september 2018 werd niet in een aanvullende nota neergelegd, zodat deze ambtshalve uit de debatten wordt geweerd (artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt.

Vooreerst merkt de Raad op dat van verzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de instanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Hij heeft hierbij de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de instanties die belast zijn met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vervolgingsfeiten. De instanties mogen van hem correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk ook documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Verzoekers verweer dat hem tijdens het persoonlijk onderhoud niet werd meegedeeld dat hij zijn relaas diende te staven met documenten en dat zijn advocaat hem dit evenmin meedeelde, is irrelevant, nu blijkt dat verzoeker bij aanvang van de procedure erop gewezen werd dat "*U moet zo mogelijk documenten voorleggen die uw identiteit, herkomst, reisweg en de door u aangehaalde feiten aantonen*" (CGVS-vragenlijst, stuk 20, p. 1). Bovendien kreeg verzoeker de mogelijkheid om middels zijn verklaringen zijn identiteit, regio van herkomst en de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten te staven.

In casu stelt de Raad echter vast dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn leeftijd.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de beslissing van de dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling in twijfel trekt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist door deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend.

Voor de Raad staat de beslissing van de dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, waarbij 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn. Verzoekers verweer dat hij zijn leeftijd niet kent, niet over een geboorteakte beschikt en zijn leeftijd enkel hoorde van zijn moeder betreft een louter blote bewering. Uit het leeftijdsonderzoek van de dienst Voogdij blijkt bovendien dat verzoeker vier tot zes jaar ouder is dan hij aanvankelijk verklaarde. Een dermate groot verschil kan niet louter worden verklaard noch verschoond door de vaststelling dat geboortes in Afghanistan niet worden geregistreerd (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 10, p. 3). Het feit dat verzoeker na confrontatie met het leeftijdsonderzoek tijdens het persoonlijk onderhoud en thans in zijn verzoekschrift nog steeds vasthoudt aan zijn ongeloofwaardig geachte geboortedatum, toont dan ook aan dat verzoeker wel degelijk bewust tracht om de Belgische instanties te misleiden. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is nefast voor verzoekers algehele geloofwaardigheid en doet afbreuk aan de bewijswaarde van de door hem voorgelegde taskara.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij de jaren voor zijn komst naar België verbleef in het dorp Maya, in het district Khas Khunar in de provincie Khunar in Afghanistan. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekers kennis over (i) de grote overstroming in 2010, (ii) de aardbeving in 2013, (iii) de raids op velden illegale klaprozen, (iv) de taliban, (v) de aanwezigheid van Daesh en de taliban in de Dewa Gul-vallei, (vi) vredesprocessen in Oost-Kunar, (viii) de gevechten in Dangham, (ix) een incident met een Britse vrouw in de Dewa Gul-vallei, (x) incidenten tijdens de Afghaanse verkiezingen in 2014, (xi) andere veiligheidsincidenten in zijn regio, enerzijds lacunair is en anderzijds vaag, ingestudeerd en inconsistent overkomen.

Verzoeker tracht de bevindingen van de commissaris-generaal over zijn kennis te minimaliseren door te verwijzen naar zijn profiel van een jonge en ongeletterde man. De Raad merkt vooreerst op dat, gelet op het bovenstaande, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers minderjarigheid en dat zijn analfabetisme klemmt met de handtekening waarmee hij de documenten bij aanvang van de procedure heeft ondertekend. De beperkte scholing wordt dit niet aannemelijk geacht, zodat deze hem niet kan verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Verzoeker kan bovendien niet gevolgd worden waar hij stelt dat zijn *"kijk op de wereld beperkt was tot de grenzen van zijn dorp"* en dat hij slechts beperkte toegang had tot communicatiekanalen. Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud immers dat hij het nieuws over zijn district kon beluisteren via drie radiokanalen, namelijk *"via Afghanistan nationale radio, via Kunar lokale radio en via Nachtar"* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 10, p. 9). Bovendien verklaarde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals dat indien er grote incidenten plaatsvonden in zijn district en provincie, dat hem hierover werd verteld (*Ibid.*, p. 11-12). De Raad is aldus van oordeel dat verzoekers profiel niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn leefomgeving.

Het loutere feit dat verzoeker de overstroming van 2010 niet zelf meemaakte omdat hij niet aan de rivier woonde, en dat het aantal getroffen van deze overstroming slechts een relatief klein percentage betreft van het totale aantal inwoners in zijn provincie, biedt geen voldoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van deze overstroming. Verzoeker verklaarde immers tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij kennis heeft van kleine overstromingen in zijn regio die jaarlijks voorkomen, maar dat er geen grote overstroming heeft plaatsgevonden en licht hierbij toe dat: *"Ik bedoel, elk jaar gaat het water omhoog, dan gebaseerd daarop vernietigt het maar enkele huizen maar het heeft niet veel slachtoffers, het zal de mensen of het vee niet doden"* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 10, p. 8). Hieruit blijkt dat de overstroming die in 2010 in zijn regio plaatsvond, waarbij 750 huizen in zijn provincie werden verwoest en 500 mensen werden geëvacueerd, er naar aanleiding van de overstromingen in de provincies Kunar en Nangarhar reddingsacties werden opgezet voor 2000 mensen en 80 mensen het leven lieten (Landeninformatie, stuk 19, nr. 1), een uitzonderlijk grote overstroming was, zodat het niet aannemelijk is dat verzoeker hier niet van op de hoogte zou zijn.

Verzoekers verweer dat deze overstromingen acht jaar geleden plaatsvonden en hij toen slechts een tiener was biedt, gelet op de impact van de overstromingen voor zijn regio, dan ook geen afdoende verklaring voor zijn onwetendheid hieromtrent, temeer daar hierboven reeds werd vastgesteld dat verzoeker niet kan worden gevolgd dat hij slechts een beperkte toegang had tot informatiekanalen.

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over aardbevingen in zijn regio, namelijk dat er geen grote aardbevingen waren, doch hij doet hiermee geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker onwetend was over de grote aardbeving van 2013 die zijn regio trof. Verzoeker kan niet gevolgd worden dat dit geen noemenswaardige aardbeving betrof, gezien uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt immers dat in 2013 een aardbeving plaatsvond met een magnitude van 5,6 die voornamelijk de provincies Nangarhar en Kunar troffen, en waarbij in het district Khas Khunar verschillende huizen werden vernield (Landeninformatie, stuk 19, nr. 3), zodat het niet aannemelijk is dat verzoeker hiervan niet op de hoogte zou zijn. Dergelijke onwetendheid is echter volstrekt ongeloofwaardig en duidt erop dat hij deze aardbeving in zijn voorgehouden regio van herkomst niet werkelijk heeft meegemaakt, hetgeen zijn verklaring dat hij tot zijn vertrek naar België in zijn regio van herkomst verbleef, ondermijnt.

Verzoekers verweer dat hij de vernietiging van klaprozen door de overheid in 2013 niet zelf meemaakte en deze niet plaatsvonden in zijn district biedt evenmin een afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis hierover. Dit geldt temeer nu verzoeker verklaarde dat er in zijn regio ook klaprozen groeien (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 10, p. 9) en verzoeker niet kan gevolgd worden dat hij slechts beperkt toegang heeft tot communicatiekanalen.

Verzoeker volhardt bovendien dat hij wel over een voldoende kennis bezit over de aanwezigheid van de taliban in zijn district, doch de Raad treedt de bestreden beslissing dat verzoeker zich beperkt tot vage en algemene verklaringen hieromtrent. Van verzoeker, die verklaarde tot zijn vertrek naar België in 2015 in het dorp Maya te hebben gewoond, een dorp dat onder controle stond van de taliban, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over de aanwezigheid en de activiteit van de taliban in zijn district, *quod non*. Dit geldt temeer daar verzoeker verklaarde dat zijn vader een talibancommandant was (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 10, p. 13), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker de activiteiten van de taliban in zijn district zou volgen. Verzoekers verweer dat hij een slechte relatie had met zijn vader kan hieraan geen afbreuk doen.

Daarnaast werd in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de controle door Daesh en de taliban in de Dewa Gul-vallei. Verzoeker verklaarde immers, toen hem gevraagd werd hoe lang de taliban deze vallei controleerde: *“Dat weet ik niet, het is al lang dat de taliban daar is en de taliban is daar nog altijd”*. Verzoeker vervolgens gevraagd of dit gebied ooit gecontroleerd werd door andere groeperingen verklaarde hij *‘Ja, de overheid maar ze konden daar niet langer standhouden en voor zover dat ik weet, 2,5 jaar ervoor was het genomen door Daesh’*, om vervolgens te verduidelijken dat *“Het is niet 2,5 jaar, wel 2,5 maanden geleden, ik spreek over nu dat er gevechten waren tussen Daesh en taliban en de ganse Dewa Gal werd ingenomen door Daesh”* en dat dit 2,5 maanden voor zijn persoonlijk onderhoud op 17 april 2018 gebeurde (*Ibid.*, stuk 10, p. 10). Hieruit blijkt genoegzaam dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over wie de controle had over voornoemde vallei. Verzoekers verklaringen zijn duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en laten bijgevolg geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker in zijn verzoekschrift *post factum* hieraan tracht aan te brengen, zodat zijn verweer dat hij bedoelde dat de taliban in controle was over de vallei toen hij nog in Afghanistan verbleef, niet dienstig kan worden aanvaard.

Waar verzoeker bovendien opmerkt dat hem niet kan worden verweten dat hij niet op de hoogte is van de vredesprocessen in Kunar omdat hij Afghanistan reeds had verlaten en moeizaam contact onderhoudt met zijn familieleden, zodat zij hem hier niet over informeren, merkt de Raad op dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij de situatie in zijn regio van herkomst zou opvolgen, temeer daar hij bij aanvang van de procedure verklaarde dat zijn broers en zussen er nog steeds verblijven (DVZ-verklaring, stuk 20, p. 17). Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij op de hoogte was dat Daesh in 2018 de controle over de Dewa Gul-vallei had overgenomen, zodat niet kan worden aangenomen dat hij de situatie in zijn regio van herkomst niet kon of wou opvolgen. Van verzoeker kan aldus redelijkerwijze worden verwacht dat hij op de hoogte zou zijn van deze vredesprocessen in Kunar na zijn vertrek uit Afghanistan.

Verzoeker kan bovendien niet gevolgd worden dat uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud duidelijk bleek dat verzoeker de datum van de gevechten in het district Dhangam niet kende en louter een schatting gaf, aangezien toen verzoeker gevraagd werd hoelang voor zijn vertrek deze gevechten plaatsvonden, verklaarde *“Enkele jaren ervoor, ik weet niet 2 jaar of 2,5 jaar ervoor”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 10, p. 11).

Verzoekers verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Dat verzoeker aangeeft dat deze gevechten 2 tot 2,5 jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan in maart 2015 plaatsvonden, terwijl uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt deze plaats hadden enkele maanden voor zijn vertrek (Landeninformatie, stuk 19, nr. 4), is dan ook niet aannemelijk. Verzoeker herhaalt bovendien zijn verklaring dat hij enkel aangaf dat er één of anderhalf jaar voor zijn vertrek in zijn regio een Britse vrouw werd vermoord omdat hij toen van dit incident hoorde, doch uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat *“Wanneer was dit? Dat weet ik niet goed. Ik denk een jaar of anderhalf jaar voor mijn vertrek”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 10, p. 12). Hoe dan ook acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker dit incident zou aanhalen, doch niet zou weten dat dit vier à vijf jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan plaatsvond, namelijk op 26 september 2010 (Landeninformatie, stuk 19, nr. 5). In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, is de Raad van oordeel dat het feit dat hij in staat is om bepaalde veiligheidsincidenten op te noemen, doch ten andere er niet in slaagt om deze enigszins correct in de tijd te situeren, wijst op een (gebrekkig) ingestudeerde kennis in zijn hoofd.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker geen weet zou hebben van enige incidenten of problemen tijdens de Afghaanse verkiezingen in 2014. Verzoekers verweer dat de taliban in zijn dorp de controle had en er aldus niet over de verkiezingen gesproken werd, betreft een louter blote bewering. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij tijdens de verkiezingen ging stemmen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 10, p. 13), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij weet heeft van enige incidenten of problemen rond deze verkiezingen, temeer daar verzoeker niet kan worden gevolgd dat hij slechts beperkt toegang had tot informatiekanalen (zie *supra*).

De Raad is bovendien van oordeel dat het niet aannemelijk is dat verzoeker in staat is om verschillende veiligheidsincidenten in zijn regio aan te halen en hierbij onder meer kan aangeven hoeveel slachtoffers er vielen, doch dat hij verder geen details kent van deze incidenten noch weet wanneer ze zich precies hebben voorgedaan. Hieruit blijkt andermaal het ingestudeerde karakter van verzoekers verklaringen. Zijn verweer dat het *“niet onwaarschijnlijk is dat de grootte van het incident (en met name het aantal slachtoffers) eerder is blijven hangen dan de exacte datum”* kan dan ook niet dienstig worden aanvaard.

Verzoekers argumentatie dat hij over een voldoende geografische kennis van zijn regio beschikt enerzijds en anderzijds dat hij onvoldoende werd ondervraagd over andere elementen ter staving van zijn verblijf in zijn regio van herkomst, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn recent verblijf in Maya niet aannemelijk kan maken.

Verzoekers verwijzing naar zijn vrees voor gedwongen rekrutering door de taliban is niet relevant, nu uit bovenstaande blijkt dat zijn beweerde recente herkomst uit Maya, in het district Khas Khunar in de provincie Khunar in Afghanistan voorafgaand aan zijn verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig is. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Dit geldt temeer nu in de bestreden beslissing ten overvloede werd gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten.

Verzoekers verweer dat hij zijn vader slechts sporadisch zag, deze nooit met hem over de activiteiten van de taliban sprak, dat hij te jong was om van zijn moeder meer informatie te krijgen en dat hij slechts één maand in het trainingskamp van de taliban verbleef waar hij zich zo afstandelijk mogelijk trachtte te houden, biedt geen afdoende verklaring voor verzoekers gebrekkige kennis en vage verklaringen over (i) de taken en activiteiten van zijn vader bij de taliban, (ii) het proces van nieuwelingen in het talibankamp, en (iii) de beschrijving van het talibankamp. De Raad merkt immers op dat van verzoeker, die verklaart dat hij gedwongen rekrutering vreesde van zijn vader die talibancommandant is en één maand opgesloten zat in een trainingskamp van de taliban, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde en uitgebreide ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken hieromtrent, *quod non*. De medewerkingsplicht vereist immers van verzoeker dat hij coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

Verzoeker verwijst hierbij andermaal naar zijn profiel, doch hij toont niet *in concreto* aan dat hij niet in staat zou zijn om zijn directe omgeving en de feiten die aanleiding gegeven hebben tot zijn vertrek uit Afghanistan te omschrijven.

Deze vaststellingen volstaan opdat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten, zodat zijn kritiek op de overige, overtollige motieven van de bestreden beslissing bijkomstig en niet determinerend is.

De door verzoeker geciteerde landeninformatie over gedwongen rekrutering door de taliban kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Onderstaande motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"In casu werd vastgesteld dat uw kennis over recente gebeurtenissen en/of incidenten in uw district en provincie alsook uw kennis over de algemene veiligheidssituatie in uw district en provincie te wensen overlaat. Hoewel u verklaart geboren en getogen te zijn in uw dorp Maya, district Khas Kunar, provincie Kunar, en dan ook nooit elders te hebben gewoond (CGVS, p. 6), heeft u uw beweerde verblijf aldaar tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan rond maart 2015 niet aannemelijk kunnen maken en dit om onderstaande redenen.

Vooreerst weet u bijzonder weinig over recente natuurrampen alsook de raids die op velden illegale klaprozen in uw provincie plaatsvonden.

Gevraagd of er ooit natuurrampen zijn geweest in uw district of provincie, antwoordt u dat er tijdens uw verblijf aldaar geen aardbevingen zijn geweest, maar wel een overstroming een lange tijd geleden (CGVS, p. 8). U verklaart dat er elk jaar wel kleine overstromingen zijn waarbij er slechts enkele huizen worden aangetast en waarbij niemand het leven moet laten. Dergelijke kleine overstroming vond volgens uw verklaringen plaats een jaar voor uw vertrek. Nogmaals gevraagd of er ooit een grote overstroming plaatsvond ten tijde van uw verblijf in uw district, antwoordt u van niet (CGVS, p. 8). Uw verklaringen zijn echter tegenstrijdig met de informatie hierover ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) waaruit blijkt dat in het jaar 2010, vijf jaar voor uw vertrek uit Afghanistan, er een zware overstroming plaats heeft gevonden. In uw eigen provincie werden er maar liefst meer dan 750 huizen volledig of gedeeltelijk verwoest en werden er 500 families geëvacueerd. Gecombineerd met uw naburige provincie Nangarhar, werden in totaal minstens 2500 huizen vernield. Enkel en alleen al in uw provincie Kunar en uw naburige provincie Nangarhar werden acties op poten gezet om meer dan 2000 burgers van de overstromingen te redden en werden er 430 tenten uitgedeeld. Ongeveer 80 mensen overleefden de overstromingen niet. Het feit dat u verklaarde landbouwer te zijn (CGVS, p. 6), maakt het, gezien uw afhankelijkheid van de weersomstandigheden, onwaarschijnlijk dat u hierover niet op de hoogte zou zijn. Met andere woorden doet deze vaststelling afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Khas Kunar, provincie Kunar, tot kort voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan rond maart 2015.

In dit kader bent u evenmin op de hoogte van de zware aardbeving die plaatsvond in april 2013 (begin 1392) waarbij uw provincie, Kunar, als één van de zwaarste in Afghanistan werd getroffen. Volgens u vond er namelijk tijdens uw verblijf in Kunar nooit een aardbevind plaats (CGVS, p. 12). U geconfronteerd met de info ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), antwoordt u dat het misschien wel kan gebeurd zijn maar dat u daarover niets werd verteld. Zoals hierboven reeds gesteld, haalt uw gebrekkige informatie over natuurfenomenen in uw district de geloofwaardigheid van uw recente verblijf aldaar onderuit.

Gevraagd of er ooit iets is gebeurd met de velden van klaprozen in uw buurt, antwoordt u van niet (CGVS, p. 9).

U geconfronteerd met het feit dat volgens informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) er in april 2013 (of hamal 1392) vele hectares klaprozen werden vernietigd door de overheid omdat deze illegaal werden geteeld, antwoordt u dat er in uw regio geen overheid is, enkel taliban. Gevraagd of u weet heeft dat dit in uw provincie is gebeurd, zegt u dat u hierover niets heeft gehoord.

U gezegd dat het nochtans in Oost-Kunar is gebeurd, waar uzelf ook beweert te hebben gewoond, antwoordt u dat er in uw dorp enkel taliban is (CGVS, p. 9). Uw verklaringen vallen echter niet te rijmen met de informatie hierover ter beschikking van het CGVS (cf. supra), waardoor de geloofwaardigheid van beweerde verblijf in Khas Kunar, Kunar, tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan verder wordt aangetast.

Ook uw kennis over de taliban in uw district is allerm minst overtuigend. Dit is eerder bevreemdend voor iemand die beweert dat zijn vader sinds vele jaren commandant is bij de taliban. Gevraagd om over de aanwezigheid van de taliban in uw district te vertellen, antwoordt u dat het allemaal taliban is en dat de overheid er niet mag komen. Hoewel u enkele plaatsen kan opnoemen waar de taliban actief is, bent u uitermate vaag in uw verdere verklaringen en blijft u steken in algemeenheden. Zo verklaart u dat de taliban 10% van de winst van tarwe en graan in beslag nemen, ze klaprozen verzamelen bij de mensen en ze bezig zijn met oorlog. Gevraagd om dit laatste uit te leggen, antwoordt u dat u nooit met hen bent geweest en dat u dus verder geen details kan geven. U legt uit dat ze aan het vechten zijn met het ANA, dat ze worden aangevallen, dat ze zich verschuilen en dat ze van verschillende plaatsen komen (CGVS, p. 9). Gevraagd of er ooit een verandering plaatsvond in de activiteiten of de aanwezigheid van de taliban in uw district, antwoordt u dat ze nooit zwak zijn geworden (CGVS, p. 9). Hoewel u zoals eerder gezegd bepaalde zaken wel weet, zoals waar het gevaarlijk is, wie van uw dorp bij de taliban zit en u verschillende strekkingen van de taliban kent, weegt dit niet op tegen uw uitermate vage en algemene verklaringen over de algemene aanwezigheid en activiteiten van de taliban in uw eigen district, waar u beweert uw ganse leven te hebben gewoond. Van iemand wiens vader talibancommandant is en wiens dorp door de taliban werd gecontroleerd, kan echter verwacht worden dat hij gedetailleerd, doorleefd en vooral uitgebreid zou kunnen vertellen over de taliban, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Khas Kunar, provincie Kunar, tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan in maart 2015 verder aangetast.

Voorts spreekt u zich ook tegen over de aanwezigheid van Daesh en de taliban in de Dewa Gul-vallei. Zo verklaart u enerzijds dat de taliban al heel lang en tot op vandaag de controle heeft over de vallei, terwijl u anderzijds verklaart u dat de vallei 2,5 maand geleden door Daesh werd ingenomen nadat er gevechten plaatsvonden met de taliban (CGVS, p. 10). Van iemand die beweert dat zijn vader een talibancommandant is en die gedurende zijn ganse leven in Khas Kunar heeft gewoond, kan minstens verwacht worden dat hij correcte informatie zou kunnen geven over de inname van de Dewa Gul-vallei, volgens informatie ter beschikking van het CGVS, een uitermate gevaarlijke vallei. Dit is in casu niet het geval waardoor de geloofwaardigheid van uw recente verblijf in Khas Kunar, provincie Kunar, wederom wordt gedeukt.

Tenslotte dient nog te worden opgemerkt dat het uitermate vreemd is dat u, hoewel uw vader nochtans commandant bij de taliban is, geen enkele vermelding maakt van de belangrijke vredesprocessen die in Oost-Kunar hebben plaatsgevonden. U verklaarde nochtans te luisteren naar de radio en het lokale nieuws uit Kunar (CGVS, p. 9). Uit informatie ter beschikking hierover van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) blijkt namelijk dat er in juni 2015, kort na uw vertrek uit Afghanistan, maar liefst 41 militanten tot het vredesproces in Oost-Kunar waren toegetreden. Van iemand die beweert zijn ganse leven in Khas Kunar te hebben gewoond, is het vreemd dat hij niet op de hoogte zou zijn van dergelijke belangrijke gebeurtenis, zelfs indien u zich toen niet meer in Afghanistan bevond.

Uw matige kennis over de algemene veiligheidssituatie wordt nogmaals bevestigd wanneer blijkt dat u ook niet op de hoogte bent van recente veiligheidsincidenten in uw district en uw provincie.

Zo verklaart u dat er in het Dangham-district zware gevechten hadden plaatsgevonden tussen de overheid en de taliban en dat er langs beide kanten meer dan 100 doden vielen (CGVS, p. 11). U verklaart dat deze gevechten plaatsvonden 2 of 2,5 jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. Echter, volgens informatie ter beschikking hierover van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), blijkt dat deze gevechten plaatsvonden enkele weken of maanden voor uw vertrek rond maart 2015, en niet 2 à 2,5 jaar ervoor in tegenstelling tot wat u beweert.

U hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat u daarover niets weet omdat u daarover niets werd verteld (CGVS, p. 11). U gezegd dat het nochtans om gelijkaardige gevechten gaat zoals u die net had beschreven in Dangham, antwoordt u dat u daarover niets werd verteld (CGVS, p. 12). Uw verklaring is echter niet afdoende om deze tegenstrijdigheid met de info van het CGVS te overbruggen.

Het feit dat u zelf deze gevechten in Dangham aanhaalde, bovendien vrij ver gelegen van uw eigen district Khas Kunar, maar dat u niet weet dat deze in de maanden voor uw eigen vertrek uit uw land plaatsvonden, doet bijgevolg afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Khas Kunar tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan.

Ten tweede haalt u een incident met een Amerikaanse of Engelse vrouw aan in de Dewa Gul-vallei. Zij werd volgens u een jaar of anderhalf jaar voor uw vertrek uit Afghanistan (dus eind 2013-begin 2014) naar de berg gebracht en daar vermoord (CGVS, p. 12). Uw verklaringen hierover zijn echter in strijd met informatie hierover ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) waaruit blijkt dat dit incident niet één à anderhalf jaar voor uw vertrek plaatsvond, maar vier à vijf jaar voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan (dus 2010). Het feit dat u dit incident zelf aanhaalt ter staving van uw beweerde verblijf in uw district tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan, maar dat uw concrete verklaringen hierover niettemin tegenstrijdig zijn met info hierover ter beschikking van het CGVS, wijst er nadrukkelijk op dat u getracht heeft zich er eerder door studie dan door eigen ervaringen deze informatie eigen te maken. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van dit recente verblijf wederom verder ondermijnd.

Verder bent u ook niet op de hoogte van incidenten of problemen tijdens de laatste Afghaanse verkiezingen in 2014 (CGVS, p. 13). Gevraagd waarom u hierover niets weet, antwoordt u dat u nooit buiten gaat. U weet evenmin of er in die periode omwille van de verkiezingen problemen zijn geweest in uw eigen provincie Kunar. Dit is eerder bevreemdend daar u eerder had verklaard dat u wel naar de radio luisterde en het nieuws over incidenten u vaak 2.5 maand later bereikte. Met andere woorden had u wel degelijk voldoende informatiekanalen. Het feit dat u helemaal niets zou weten over een verkiezingsperiode gekenmerkt door buitensporig geweld en vele slachtoffers (kopie in uw administratieve dossier), maakt dat de geloofwaardigheid van uw recente verblijf in Afghanistan verder wordt ondermijnd.

In dit kader dient bovendien opgemerkt te worden dat u daarentegen van andere incidenten wel op de hoogte bent. Zo haalt u een incident in Ghaziabad aan waarbij 21 of 22 ANA-leden werden gedood en een incident in Asadabad waarbij een zelfmoordenaar zich opblies bij Kabul Bank. Hoewel u exacte aantallen van doden en gewonden kan geven, dient te worden opgemerkt dat ook deze verklaringen tekenen van ingestudeerdheid vertonen. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u verder geen enkele informatie kan geven, behalve het aantal doden en gewonden. Zo weet u niet wanneer in het jaar 1393 noch precies waar in Ghaziabad dit incident plaatsvond (CGVS, p. 11). Ook van de zelfmoordactie in Asadabad kende u geen verder detail: u wist dat dit incident zich in 1393 had voorgedaan maar kon niet verder situeren wanneer dat jaar dit incident zich precies had voorgedaan. Voorts hield u het erop dat dit incident soortgelijk was aan dat van Ghaziabad (CGVS, p. 11). Van iemand die spontaan dergelijk incident aanhaalt ter staving van zijn recente verblijf in Khas Kunar, provincie Kunar, kan echter verwacht worden dat hij meer zou weten dan enkel het aantal doden en gewonden, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw recente verblijf verder aangetast.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk te hebben verbleven in het district Khas Kunar, provincie Kunar, tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan rond maart 2015. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recent verblijf in Afghanistan, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat hier onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khas Kunar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas wordt enkel versterkt door de tegenstrijdige aard van uw verklaringen hieromtrent.

Zo heeft u in uw verklaringen niet kunnen overtuigen met betrekking tot het profiel van uw vader bij de taliban, alsook de vervolgingsfeiten in uw hoofde die hiermee gepaard gaan.

De geloofwaardigheid van het profiel van uw vader als talibancommandant wordt in twijfel getrokken door uw gebrekkige kennis over zijn precieze taken en activiteiten. Zo verklaart u dat hij een talibancommandant is en dat hij behoort tot de taliban die behoort tot Emirat Islamii.

Gevraagd wat u verder kan vertellen, antwoordt u dat hij een lid is van de taliban en dat de taliban mensen vermoordt en vecht met het ANA en internationale groepen. Gevraagd om in detail te vertellen over uw vader als lid van de taliban, antwoordt u dat hij een commandant is en dat zijn taak is om juniors aan te werven en te trainen. Verder verklaart u dat ze meededen aan de oorlog.

Gevraagd of u verder nog iets weet, zegt u dat ze aan het vechten waren en dat dat alles is wat u weet. U verklaart dat ze deelnamen aan de oorlog, ze met het ANA vochten en hen ervan beschuldigen spion of niet-moslim te zijn en dat ze Amerikaanse soldaten vermoorden. Een laatste maal gevraagd of u verder nog iets weet, zegt u van niet (CGVS, p. 4). Bovenstaande verklaringen over de activiteiten van uw vader of van de taliban in uw regio zijn bijgevolg onaannemelijk vaag waardoor de geloofwaardigheid van het profiel van uw vader verder in twijfel wordt getrokken. Uiteindelijk verklaart u dat uw vader onder Qari Ziaur Rahman stond. Het enige wat u over hem weet is dat hij van het Marwar-district afkomstig is en dat hij daar ook woont. Gevraagd of hij ooit werd aangevallen, zegt u dat u dat niet weet. Gevraagd of er ooit nieuws was over zijn mogelijke dood, zegt u dat u daar nooit van gehoord heeft (CGVS, p. 14). Uit informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) blijkt echter dat er werd gedacht dat Rahman in augustus 2013 gedood zou zijn geweest. In 2014 bleek dit nieuws echter niet correct te zijn. Het feit dat u wel weet dat uw vader onder een belangrijke talibanleider diende, maar u dan weer niets weet over de aanvallen en geruchten over deze persoon is vrij opmerkelijk, zeker gezien u ook een maand in een talibankamp bent verbleven en u dus toegang had tot de bron van alle talibannieuws en/of- geruchten. Van iemand die beweert dat zijn vader al jarenlang commandant bij de taliban is, en die bovendien door zijn eigen vader gedwongen werd gerekruteerd en daarna een maand in een trainingscentrum heeft verbleven, kan evenwel verwacht worden dat hij meer informatie zou hebben over het profiel van zijn vader als talibancommandant, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg heeft u het profiel van uw vader aan de hand van uw verklaringen niet aannemelijk kunnen maken. Dientengevolge wordt de geloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten omwille van dit profiel van uw vader bij voorbaat reeds ondermijnd.

De geloofwaardigheid van de rekrutering door uw vader en uw verblijf van één maand in een talibantrainingskamp wordt verder ondermijnd door het feit dat u het proces van nieuwelingen in een talibantrainingskamp niet kan uitleggen. Zo verklaart u dat oudere studenten leerden hoe ze zich moesten opofferen of voorbereiden voor zelfmoordaanslagen. Gevraagd naar uw eigen opleiding, antwoordt u dat ze u klaarmaakten voor de oorlog, dat ze u probeerden te brainwashen en dat ze u daarom de Koran leerden. Verder legden ze u uit dat er internationale troepen in het land waren en dat deze bevochten moesten worden. Gevraagd hoe ze u precies hersenspoelden en hoe ze u voorbereidden op de oorlog, antwoordt u dat ze het hadden over de Russen in Afghanistan en dat er nu andere 'internationals' waren die overwonnen moesten worden. Gevraagd om het traject van een nieuwe leerling bij de taliban uit te leggen (van aankomst tot het uiteindelijk vertrek op zelfmoordmissie), antwoordt u dat ze u de Koran zouden leren en later iets anders. U verklaart dat ze een voorbeeld zouden geven van de kinderen die klaar waren voor zelfmoordaanslagen en u denkt dat ze u ook op zo'n manier zouden klaarmaken (CGVS, p. 14-15). Nogmaals gevraagd hoe men dat zou doen, antwoordt u dat u niet gepromoveerd werd tot dat niveau dus dat u dat niet weet (CGVS, p. 15). Gevraagd of u dan nooit met andere studenten heeft gesproken, antwoordt u van niet en dat u daarin niet geïnteresseerd was (CGVS, p. 15). Verder kan u ook geen enkele naam geven van nieuwe studenten. Daarnaast bent u ook niet op de hoogte van wat uw persoonlijk pad verder was bij de taliban (CGVS, p. 15). Van iemand die beweert dat zijn vader een talibancommandant is en dat hijzelf gedurende een maand in een talibantrainingskamp is verbleven, kan evenwel verwacht worden dat hij minstens over enige gedetailleerde informatie zou beschikken met betrekking tot bovenstaande elementen, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw gedwongen rekrutering alsook uw verblijf in een talibankamp zwaar ondermijnd.

In dit kader bent u er evenmin in geslaagd om het trainingskamp van de taliban, waar u toch een maand bent verbleven, nauwkeurig en in detail te beschrijven. Zo beschrijft u het talibankamp als een plaats omsingeld door bergen en als een plaats waar men lange baarden en lang haar heeft (CGVS, p. 16). Gevraagd naar meer details, antwoordt u dat er kamers waren voor jongelingen, voor de ouderen en ook kamers om in te studeren. Nogmaals naar meer detail gevraagd, antwoordt u dat er kleinere kamers waren en één grote kamer. U geconfronteerd met uw algemene verklaringen, antwoordt u dat het hetzelfde is als een schoolgebouw. Aan de binnenkant was er een moskee en aan de andere kant van het kamp was er een wasplaats. Er was verder ook een waterplaats. Het moge duidelijk zijn dat uw verklaringen over de plaats waar u gedurende een volledige maand bent verbleven in vaag- en algemeenheden blijven steken. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw verblijf in een talibankamp verder ondermijnd."

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. De Raad merkt op dat de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde taskara wordt ondergraven, omdat de leeftijd die deze vermeldt, niet overeenstemt met het leeftijdsonderzoek van de dienst Voogdij van de FOD Justitie.

Betreffende verzoekers taskara en overige door hem neergelegde brieven ter bevestiging van verzoekers herkomst, dient te worden opgemerkt dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. De Raad wijst bovendien op objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 19, nr. 10), met name de "*COI Focus, Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*" van Cedoca van 27 juni 2013, waaruit blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. De documenten in de aanvullende nota van verzoeker zijn vier getuigenverklaringen en twee kopieën van taskara's, die overduidelijk een gesolliciteerd karakter hebben. Het loutere feit dat deze documenten verzonden werden vanuit Khunar toont niet *in concreto* aan dat verzoeker daadwerkelijk de jaren voor zijn vertrek naar België, in deze provincie heeft verbleven.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat de veiligheidssituatie in de provincie Khunar dient beoordeeld te worden, doch gaat eraan voorbij dat hij zijn beweerde recente herkomst uit Maya, in het district Khas Khunar in de provincie Khunar in Afghanistan niet aannemelijk maakt. Hierdoor maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst immers niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 10, p. 2). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP